

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MÄNSKENSBLD FRÅN UPSALA. — FOTOGRAF FINN, UPSALA.

19:DE ÅRG.

DEN 28 OKTOBER 1917

N:o 4

Foto. E. Finn, Uppsala.

Klische: Bengt Sjöberg

Nils Edén.

Mot hvad man väntat och hoppats, strandade landshöfding Widéns försök att bilda ministär. Hvilka de närmaste anledningarna hertill voro, utlägges olika allt efter partiståndpunkt. Om den djupaste och egentliga grunden kan någon meningsskiljaktighet emellertid knappast råda: den har legat i den principiella oförenligheten mellan de ståndpunkter, hvilka å ena sidan högern, å andra sidan de båda vänsterpartierna intagit under valrörelsen icke blott i fråga om den kommunala röstskalan, utan äfven i fråga om ett stort antal andra på dagordningen stående spörsmål. Men hr Widéns förutsättning var just understöd *äfvén* från högerns sida. Resultatet blef, att uppdraget att bilda ministär af honom återlämnades i konungens händer, som då i stället anförtrorde det åt främste mannen i liberala samlingspartiets femmannakuratorium, prof. Nils Edén.

Nils Edén är till bördén norrlänning och det är så till vida en ödets ironi, att han under sin politiska bana kommit att inom sitt parti framstå som en antipod just till det specifika s. k. Norrlandsrisinnet. Han är född i Piteå den 25 augusti 1871 och sålunda vid sin statsministerutnämning nyss fylla fyratiosex år, samma ålder som Karl Staaffs vid dennes första regeringsbildning. Föräldrarna voro rektorn därstädes Pehr Olof Edén och hans maka Matilda Kristina Clausén. Efter mogenhetsexamen vid Luleå högre allmänna läroverk 1889 blef han student i Upsala samma år, aflade fil. kand.-examen 1892 och ägnade sig där-efter åt studier i historia och statskunskap med Harald Hjärne och Oscar Alin som lärare. Hans första författarskap hänförde sig i själfva verket till den sistnämnda området och hans båda broschyrer om "Den svensk-norska unionsförfattningens tillkomst" samt "Kielerfreden och unionen" utgöra väl den klaraste framställning rörande den s. k. Alinska skolans uppfattning af hithörande frågor, som föreligger. Men efter dessa specimina i statskunskap kastade han sig öfver på mera egentlig historisk forskning, aflade 1897 filosofie licentiatexamen och frambragte nu en rad betydande arbeten rörande ett dittills mycket litet bearbetadt ämne, nämligen den svenska centralregeringens organisation och utveckling under Vasakonungarnes från Gustaf Wasas tronbestigning 1523 fram till tillkomsten af 1634 års regeringsform. Redan år 1899 förordnad till docent i historia vid Upsala universitet utnämndes han efter genomgången profår och ett par års vikariat år 1902 till lektor i samma ämne jämte geografi och modersmålet vid universitetsstadens högre allmänna läroverk. Redan följande år återinträdde han emellertid som universitetslärare, i det han utnämndes till innehafvare af den extra ordinarie historiska lärostol, hvilken från 1909 års ingång förvandlades till ordinarie.

Det var först då professor Edén började deltaga i det praktiskt politiska lifvet. Unionskrisen 1905 öppnade på honom som på så många andra ögonen för den fara, hvilken hotade vårt land genom fasthållande vid det reformmotstånd, som i stort sedt karakteriserat vårt politiska lif alltsedan systemskiftet 1888. I unionskrisen gjorde han ett synnerligen värdefullt inlägg genom den för påverkande äfven af den utländska opinionen till tyska, franska och engelska öfversatta broschyren "Det svenska programmet i unionskrisen." Han anslöt sig för öfrigt till det frisinna partiet, uppställdes som dess kandidat vid riksdagsvalet i Upsala 1908 och segrade. I andra kammaren vann han snart stort anseende genom sin arbetsförmåga i utskotten icke mindre än genom sina inlägg i debatten.

Vid sina två första riksdagar intog han ordförande-posten i tillfälliga utskottet nr 4 ("undervisningsutskottet"), hvarefter han öfverflyttades till konstitutionsutskottet, inom hvilket han år 1917 befordrades till ordförande. Han har sålunda haft de bästa tillfällen att sätta sig in i de betydelsefulla författnings-spörsmål af olika slag, som det nu fallit på hans lott att bringa till lösning. Som parlamentarisk debattör slog han igenom genom sin dräpande kritik vid 1909 års riksdag af det interpellationssvar, som gafs af dåvarande statsministern Lindman i fråga om tillämpningen af grundlagsparagrafen (RO. 46) angående riksdagsutskottens rätt att hos ämbetsverken inhämta upplysningar. Under Karl Staaffs sjukdom 1911 föll det på hans lott att föra det liberala partiets talan i den stora försvarsdebatten och det sätt, hvarpå han utförde denna uppgift designerade honom till partiets ordinarie taleman i kammaren, sedan Karl Staaff bildat sin andra ministär. Det råder icke delade meningar om, att han både då och senare efter Staaffs frånfälle fullgjort detta värf med aldrig svikande sinnesnärvaro, takt och skicklighet. Hans klara talekonst i förening med tenorstämmans ljusa klang hade redan under studentdiskussionerna förskaffat honom tillnamnet "silfvertrumpeten" och det har han fått behålla äfven bland de kräsna herrarna på andra kammarens prässläktare. Fullkomligt lidelsefri har han som talare klarheten till sin signatur. Klingande klar är stämman, genomträngande klar tankegången i sin logiska skärpa, genomskinligt klar är den smidiga språkformen. Han kan, vittnas det af en prässläktare-veteran, oförberedt tala huru länge och huru mycket som helst utan att klicka på ett enda ord och öfverträffar härå t. o. m. Branting, som på senare år stundom plägar inveckla sig i alltför tillkrånglade satsbildningar.

Med denna parlamentariska vältalighet förena sig betydande politiska ledaregenskaper, för hvilka han som chef för en icke alltför homogen ministär torde få betydande användning. T. o. m. en icke minst mot egna meningsfränder så kritisk ande som redaktör Zweibergk i "Dagens Nyheter" vitsordar Edéns mycket stora förutsättningar för att hålla ihop sin blandningsministär: skicklig och smidig, arbetssam och outtröttlig, med mjuk men seg hand, otroligt påpasslig äfven i de minsta detaljer och aldrig låtande något gå på sin hals, alltid färdig till parad, men äfven kapabel till ett anfall, som bringar förvirring i motståndarens led, där det finns högst få, om ens någon, som äro vuxna att ta upp en ärlig dust med honom. "Den högerpräss", slutar herr Zweibergks karaktäristik, "som förmanar herr Edén att tänka på sitt ansvar för land och folk gör sig onödiga bekymmer — —". Hvar och en som känner exc. Edén skall vara villig att i detta hänseende gifva herr Zweibergk rätt.

I utrikespolitiskt hänseende har den nye statsministern hittills noga aktat sig för att låta ens skenet af oneutralitet komma sig till last, och man kan lita på, att han ej heller i framtiden skall i detta hänseende erbjuda blottor. Som ledamot i de Staaffska försvarsberedningarna lade han i dagen en försvarsvänlighet, som likaledes bör lugna möjliga farhågor. Det är med en trygg känsla man ser exc. Edén vid riksdret.

Sedan år 1905 är exc. Edén i äktenskap förenad med Marja Wallmark, dotter af förvaltaren Erhard Wallmark och han maka, Charlotte Engholm.

Sedan landshöfding Widén den 14 oktober hos konungen anmält, att han på grund af uppkomna svårigheter att kunna bilda en ministär på de af honom vid mottagandet af uppdraget härom gjorda förutsättningarne måste afstå från fullgörandet af nämnda uppdrag, anmodade konungen liberala samlingspartiets ordförande, prof. Nils Edén, att bilda ministär. Ehuru personalet redan efter ett par dagar synes ha varit klart, skedde utnämningen först den 19, hvilket uppskof synes ha berott på nödvändigheten att skriftligt fixera det program, som skall utgöra rättesnöret för den nya af liberaler och socialdemokrater sammansatta regeringens politik.

Det visade sig, att prof. Edén i likhet med landshöfding Widén kastat blickarna på f. justitierådet *Johannes Hellner*, när det gällde att finna en lämplig utrikesminister, ett val, som måste mottagas med allmän tillfredsställelse. God hjälp i sina maktpåliggande uppgifter kan denne nog äfven påräkna af den nye justitieministern, advokaten *Eliel Löfgren*, hvars oegennyttiga åsidosättande af egna ekonomiska fördelar för plikten att tjäna fäderneslandet är värdt särskildt erkännande. Det förhåller sig nämligen så, att hr Löfgren omhänderhaft ett mycket stort antal prismål i England, som han nu måste lämna i andra händer, medan hans tidigare under advokatverksamheten invunna erfarenheter rörande de handelspolitiska frågorna nu komma vår regering till godo. Ett synnerligen starkt namn utgör äfven den nye krigsministern, handlanden *Erik Agabus Nilson*, hvilken under sin föregående politiska bana koncentrerat sitt arbete kring landtjänstverket och på detta område äger en fond af kunskaper och erfarenhet, som bör sätta honom i stånd att på ett synnerligen tillfredsställande sätt omhänderhafva sitt departements och sina underlydandes intressen. I den nye sjöministern, riksgäldfullmäktigen och kaptenen i k. flottans resev, frih. *Erik Kule Palmstierna* gör man bekantskap med Sveriges första, men kanske därför icke just främsta socialdemokratiska statsråd, den personlighet i den nya regeringen, hvilken äfven inom de kretsar, som annars hylla de nya männen, synes vara den mest omtvistade. Det antydes, visst icke alldeles utan grund, att han skulle sakna förtroende inom det vapen han en gång tillhört, och detta är ju alltid en betänklig sak. Som civilminister återfinner man i landshöfding *Axel Schotte* en gammal bekant, som förut i de två Staaffska regeringarne med heder beklädt posten. Den socialdemokratiska partichefen, hr *Hjalmar Branting*

har, ehuru enligt hvad det uppgifves endast med motsträfvighet, ställt sig till förfogande för den i dessa tider allt annat än lockande finansministerportföljen, medan partikamraten, folkskolläraren *Värner Rydén* på eklestastikministerposten modigt utsatt sig för den ingalunda lätta jämförelsen med föregångaren i de båda Staaffska ministärerna, den svärersättlige Fjildtjv Berg. Slutligen har landtbrukaren *Alfred Petersson* i Påboda nu för fjärde gången blifvit jordbruksminister, för hvilken uppgift han lika många gånger ådagalagt sin ojämförliga kompetens. Huruvida han också skall gå i land med det vanskliga värfvet att ordna fördelningen af våra knappa lifsmedelstillgångar, är svårare att säga. Kanske har det rykte rätt, som säger, att man tänker omorganisera den nuvarande vidlyftiga kommissionsapparaten och mera koncentrera hithörande ärenden hos en enda person utanför statsrådet. Slutligen har den nya regeringen i sina båda konsultativa ledamöter, häradshöfdingen, förutvarande statsrådet *Bror Petré*n, och prof. *Östen Undén*, den senare socialdemokrat, tillgång till en väl bepröfvad och synnerligen lofvande ung kraft. Professor Undén är endast 31 år gammal, men har redan hunnit vackert dokumentera sig som forskare på det rättsvetenskapliga området.

I sammanhang med ministärens utnämning har statsminister Edén gjort ett uttalande till statsrådsprotokollet om de grundsatser, hvilka den nya regeringen ämnar följa. I korthet kunna de sammanfattas sålunda: en obrottslig och åt alla sidor strängt opartisk neutralitetspolitik och en därmed öfverensstämmande handelspolitik; skandinavisk samverkan; anslutning till sträfvandena att efter kriget skapa en varaktig fred och en internationell rättsordning, hvilken kan vara ägnad att trygga freden och möjliggöra rustningsbördornas afveckling; revision af försvarsväsendet, men först efter kriget; i afeende på kristidsfrågorna: utnyttjande af landets tillgångar, uppmuntrande af produktionen, framför allt af de oundgängligaste lifsförnödenheterna, rättvist afvägande af producenters och konsumenters intressen samt upprätthållandet i största möjliga grad af handelsutbytet med främmande länder. Till sist meddelades, att regeringen ofördröjligen ämnade upptaga arbetet på att förbereda förslag om den s. k. författningsrevisionen: lika rösträtt för alla till kommunen skattskyldige, den politiska rösträttens utsträckning till kvinnorna efter samma grunder som för männen samt revision af vissa af de nuvarande politiska rösträttsstrecken.

REFORMATIONENS FJÄRDE JUBELFÄST.

Alla själars dag — den 31 oktober — år 1517, då folket samlades till aftongudstjänst i Wittenbergs slottskyrka, fästes dess uppmärksamhet vid ett större tryckt plakat på dennas norra dörr. Det spred sig snart bland menigheten, att plakatet härrörde från den ärevördige pater Martin Luther och att denne, magister i filosofi och teologi samt professor i teologi, inbjöd hvem som ville att offentliggen disputera om de 95 tesar plakatet innehöll. I och för sig var detta ingenting märkvärdigt; sådana disputationsinbjudningar hörde till tidens sed och teserna voro på vanligt sätt affattade på latin. En student tog sig emellertid för att för den församlade hopen öfversätta dem på tyska. Alla lyssnade uppmärksam. Det var en kritik af de rådande aflatsmissbruket och rörde sig sålunda om ett praktiskt ämne. Åhörarnes antal ökades. Teserna öfversattes högt om och om igen, och när en student tröttnade, tog en annan vid. Teserna blefvo allmänna samtalsämnet i Wittenberg. Mot Luthers egen önskan läto studenterna snart utgifva dem i tyskt tryck. Inom några månader voro de

spridda öfver icke blott Tyskland, utan större delen af Europa. En brand var tänd, som icke åter kunde släckas. Inom kort skulle den växa till en låga, hvilken öfver hundra år framåt och ännu längre, ja in i nutiden, gifvit sin prägel åt världens historia. Reformationstidehvarvet hade inbrutit.

När eftervärlden tager del af dessa tesar, har den vid första anblicken ej så lätt att fatta hvad det var i dem, som hade den tändande kraften. De innehöllo ett kraftigt angrepp på de rådande aflatsmissbruket. Men detta var enligt tidens begrepp hvad man i våra dagar skulle kalla rent vetenskapligt och hvad Luther åsyftade var ännu icke hvarken brytning med den katolska kyrkan eller hvad man numera plägar förstå under benämningen reformation, utan endast att få till stånd en vetenskaplig diskussion om aflaten. Det var Luthers öfvertygelse, att om han lyckades däri, skulle aflatsmissbruket också upphöra, ty att de stodo i strid med den katolska kyrkans egen innersta lära, var just hvad han ville bevisa.

Inskränker man sig icke blott till att läsa teserna

DET ÄLDSTA TILLFÖRLITLIGA PORTRÄTTET AF LUTHER, utfördt år 1520 af Lucas Cranach d. ä.

D:R MARTIN LUTHER, porträtt i olja af Lucas Cranach d. ä. I Nationalmuseum.

sådana de te sig för nutidsögon, utan söker man tillika försätta sig in i dåtidens tanke- och känslövärld, skall man kanske ha lättare att förstå, hvarför *den nya tiden* kommit att räknas just från den 31 oktober 1517. Ty då kan man icke undgå att få en förnimmelse af det verkliga förhållandet, som är, att på botten af de af Luther ännu som goda katolska menade teserna ligger den grundtanke om människornas befrielse från den katolska kyrkoinstitutionens och den katolska hierarkiens förmynderskap scm präglar det nya tidsskedet. Religiöst betyder den öppnandet af den direkta vägen mellan den enskilda individen och Gud i daglig ånger och förtröstan. Man började, som vår utmärkte svenska kyrkohistoriker uttrycker det, ana, att med denna religiösa befrielse också möjligheten var gifven att helt finna sig till rätta i Guds godhets värld och att utan ångslan fröjda sig åt, hvad den hade att ge. Den världsliga kallelsegärningen kom till sin

rätt gentemot asketiskt munkväsen. Och därmed skymtade ock det inflytande reformationen skulle komma att utöfva på kulturlifvet i det hela. En alldeles isolerad religionsförbättring är, som Esaias Tegnér vid jubelfesten för hundra år sedan framhöll, i sig själf omöjlig, ty med religionen hänger allt mänskligt, i ordets skönaste bemärkelse, tillsammans. Reformationen är i ett annat hänseende att betrakta som det mänskliga förnuftets nya testamente, som en befrielse från den gamla tråldomen. En ny tid tog med den sin början och lämnade i arf till de efterföljande tankens frihet, forskningen och öppen plats för utvecklingen af alla våra ädlaste anslag. "Luther planterade icke kunskapens träd — Gud planterade det redan i paradiset — men han nedref klostermurarne omkring det, att dess grenar kunde vaggas i en renad luft och dess frukter mogna i solen."

Detta, när man ser framåt. Blickar man å andra sidan tillbaka, då vore det ett stort misstag att föreställa sig, att hvad som hände den 31 oktober 1517 kom oväntadt som en uppenbarelse af höjden. Det stora och världsomhållvande kommer aldrig oförberedt — hvarken för mänskligheten eller för den enskilda människa, på hvars lott det faller att bära fram det och bli den store mannen. Redan Tegnér framhöll, att det tidevarf, hvori Luther framstod, var en af de stora världshistoriska epoker, då tidens orm byter om skinn och framgår i förnygrad gestalt. Tekniken hade för första gången visat sin världsomskapande kraft. Krutet hade gifvit medeltidens riddarväsen dess första grundskott och den moderna nationalstaten dess första grundläggning. Lagen hade fått en handhavare öfver riddaren och hans svärd. I boktryckeriet hade tekniken skänkt ett dittills okänt, mäktigt medel att sätta i omlopp och utsprida satsar och undersökningar. Det var omöjligt att längre spärra tanken inom ett särskildt skrå eller kvarhålla den lös-släppta forskningen. Den gamla klassiska forntiden hade tack vare den framdragits ur sitt grus. Dess ofantliga massa af klara föreställningar och djärf forskning kastades på en gång som ett jäsningsämne in i den oroliga tiden. Kompassen hade låtit en ny värld springa upp ur oceanen och skickade den gamla sitt guld och sina under, ett mäktigt medel att sätta fan-

tasiens i rörelse och egga tanken att spränga tillvanda föreställningssätt och höja sig till fri flykt. Sist men icke minst — handeln med sin världsförenande ande hade småningom utvecklats icke blott ett utbyte mellan folken af varor, utan äfven af tankar och åsikter och den hade tillika gifvit upphof åt ett nytt stånd, hvilket täflade med de tidigare makthafvande i förmögenhet och var dem öfverlägset i bildning och praktisk behändighet. Historien vittnar, att det i alla länder var det nationella kungadömet och den välmående borgarklassen, som skänkte jordmån åt de nya tankarna.

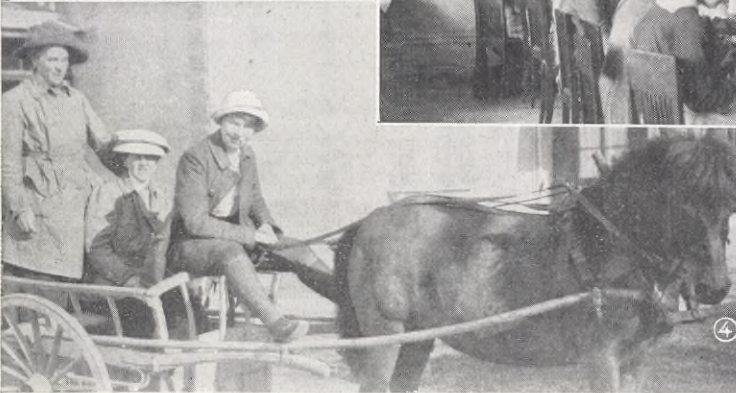
Men ej häller i idéernas värld framträdde Luther-uppenbarelsen utan förebud och förberedelser. En senare tids forskning har funnit, att den lutherska reformationen har djupa rottrådar långt tillbaka äfven i medeltidens katolska kultur. I mångt och mycket var han en ättling af den tidens "moderna teologi", och fast han redan sommaren 1515 på sitt grofkorniga språk betecknar anhängarna af den store engelske skolastikern William Occam, "nominalismens" huvudrepresentant, för "svinteologer", har säkerligen den tyske Luther-forskaren Boehmer rätt, när han säger, att Luther icke blott tagit det starkaste intryck af hans läror, utan äfven hela sitt lif igenom i väsentliga delar förblifvit okkamist. Redan Occam hade häfdat, att både påfvar och kyrkomöten kunna miss-taga sig och riktat en kritik mot hierarkien af fullkomligt reformatorisk innebörd. Å andra sidan har han rönt det djupaste inflytande af Bernhard af Clairveaux och de medeltida mystikerna, Tauler och författaren af den s. k. tyska teologien. Luther har förvisso icke blott gripit tillbaka till Augustinus och till Skriften; han som alla andra har andligen äfven varit ett barn af sin tid och skulle, om han ej varit det, icke blifvit, hvad han blef eller för världen kommit att betydta, hvad han betydtt och betyder.

Om Luther icke desto mindre framträder såsom ett banbrytande, religiöst snille, är det framför allt därigenom, att han först brakt till fullt medvetande, att religionen är något rent inre och andligt, något personligt, som ej är bundet vid yttre medel eller medlare, ej en kunskap, utan ett sinnelag. Framför allt häri ligger hans egenartade profetiska storhet.

DEN NYA MINISTÄREN.

1. N. EDEN, Statsminister. — 2. J. HELLNER, Utrikesminister. — 3. E. LÖFGREN, Justitieminister. — 4. K. V. RYDÉN, Eklesiastikminister. — 5. K. H. BRÄNTING, Finansminister.
 6. E. A. NILSON, Krigsminister. — 7. FRIH. E. K. PALMSTIERNA, Sjöminister. — 8. P. A. V. SCHOTTE, Civilminister. — 9. P. A. PETERSSON, Jordbruksminister. — 10. B. A. PETRÉN
 och 11. Ö. UNDÉN, Konsultämbetsrådet.

2 HARFVA-HEMMET. 3 SEMINARISTER FRÅN ATENEUM I STOCKHOLM PÅ BESÖK. Vid frukost i matsalen.

ETT BESÖK PÅ HARFVA, "FÖRENINGEN SJÄLFFÖRSÖRJANDE BILDADE KVINNORS HVILOHEM." 1. FÖRESTÅNDARINNAN FRÖKEN EBBA FLEETWOOD. — 4. FÖRFATTARINNAN ESTER BLENDA NORDSTRÖM SOM MJÖLK-SURRA. (Främst i härran). Fröken N. ("En piga bland pigor") har på mera allvar ägnat sig åt jordbruket, praktiserar f. n. och skall senare gå in som extra elev vid Ultuna. — 5 SVINGÅRDEN. — 6. PÅ ROFFALTET. Seminarister i arbete.

I Stockholm har i dagarna hållits ett *jordbrukarmöte*, hvare deltagit landtmän från alla delar af landet i och för öfverläggningar om de många svårlösta frågor, som uppstått i och med kristiden. Under debatterna har icke sparats på kritik öfver de statliga kommissionernas verksamhet. Det viktigaste beslutet af jordbruksriksdagen är tillsättande af ett jordbrukarmötets förtroenderåd, hvil-

Vidst. bild:
JORDBRUKAR-
MÖTE I STOCK-
HOLM. *Pressfoto.*

VÅR FÖRSTA STORA FRYSANLÄGGNING: Fryshuset i Enskede.

Alfons - ...

ket har till sin uppgift att bevaka jordbrukarnes intressen under kristiden. Rådet består af 24 ledamöter jämte suppleanter från landets olika län. Flera resolutioner i dagens mera brännande jordbruksfrågor ha antagits af mötet.

Den första större *frysanläggningen* i landet är nu färdig. Den har anordnats af Stockholms stads slakthus- och saluhallsstyrelse och inrymmer i slakthuset vid Enskede. Golfytan upptar 420 kv.-m., hvarest beräknas kunna infrysas och lagras sammanlagt 300,000 kg. kött. Förutom dessa lokaler är för samma ändamål under uppförande en särskild byggnad, som skall inrymma dylika fryslokaler med en golfareal af 1,200 kv.-met. och med en lagringskapacitet af ytterligare 700,000 kg. Den nu färdiga anläggningen har dragit en kostnad af 45,000 kronor.

HEMSLÖJDSUTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM. *Inredning af mindre lägenhet. Text å sid. 60.*

Pressfoto.

KONUNGEN OCH DROTTNINGEN VID INVIGNINGEN AF TEKNISKA HÖGSKOLANS NYA STORA BYGGNAGSKOMPLEX.

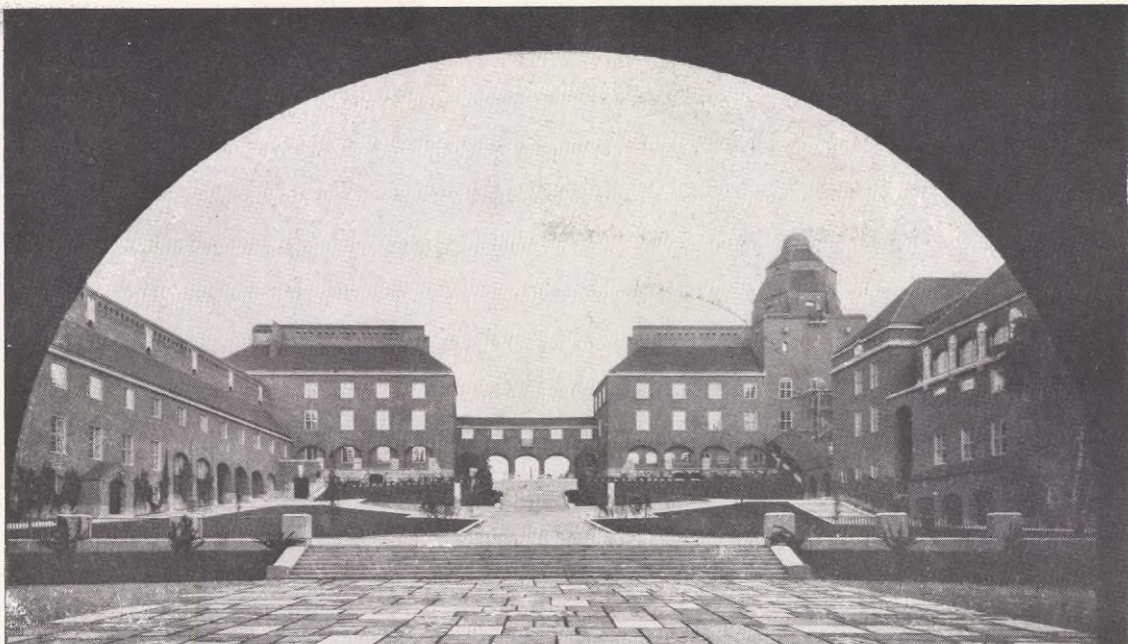
Tekniska högskolan i Stockholm kunde den 19 oktober inviga sitt nya hem vid Valhallavägen. Hög-tidligheten ägde rum i elektroteknikernas stora hörsal i närvaro af en representativ samling af omkring 200 personer. Vid 1/2 2-tiden anlände konungen åtföljd

af drottningen, kronprinsen och kronprinsessan, prins-paret Carl samt prins Eugen. Bland öfriga närvarande märktes nyutnämnde ecklesiastikministern, statsrådet Värner Rydén, finansministern Branting och sjöministern Palmstierna. Af den gamla regeringen närvaro f. stats-

Foto.

ÖGONBLICKSBILDER TILL MINISTÄR-SKIFTET, tagna när några af de nya statsråden lämnade K. Slottet efter aflagd ämbetsed. F. v. statsråden Petersson, Schötte, Löfgren, Branting, Rydén samt statsminister Edén.

minister Swartz, och f. utrikesministern Lindman och f. civilministern Murray. Vidare närvaro landhövding Hammarskjöld, öfverståthållare Ramstedt, rector magni ficus prof. Schück, prof. Montelius, prof. Bendixson, f. statsrådet, Broström och ett antal riksdagsmän. Två utländska gäster lyste också bland de närvarande nämligen prof. Heje från Trondhjem och rektor Hannover från Köpenhamn. Sedan kungssången sjungits af studentsångarne under direktör Einar Ralfs ledning, bestegs talarstolen af generallotsdirektör W. Linder, hvilken å högskolans styrelses vägnar hälsade de närvarande välkomna. Han fram-

förde ett tack till konungen, männen vid hans rådsbord, riksdagen, donatorer och till dem som lagt hand vid byggnadernas uppförande. Sångarne sjungo härefter "Stå stark, du ljusets riddarvakt", hvarpå skolans rektor, prof. C. J. Magne lämnade en utförlig redogörelse för institutionens tillkomst. Sedan konungen härefter förklarad byggnaderna invigda framfördes lyckönskningar af professorerna Schück, Hannover och Heje. Efter ytterligare studentsång spridde sig de närvarande för att taga lokalerna i närmare skärskådande.

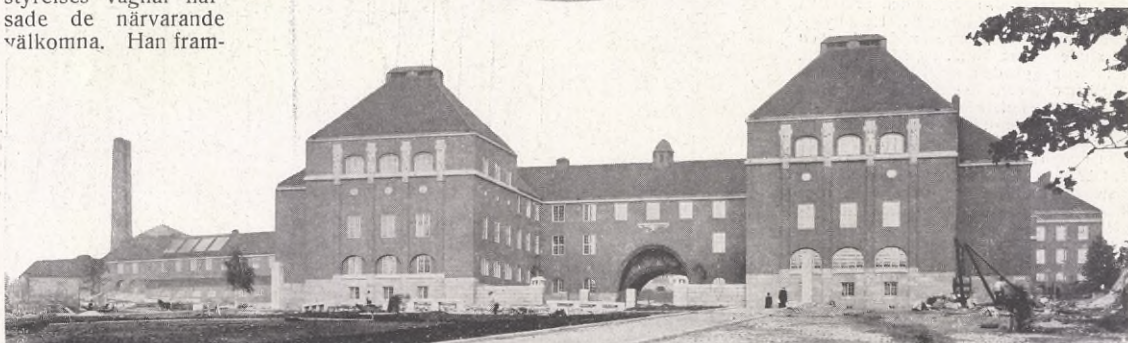
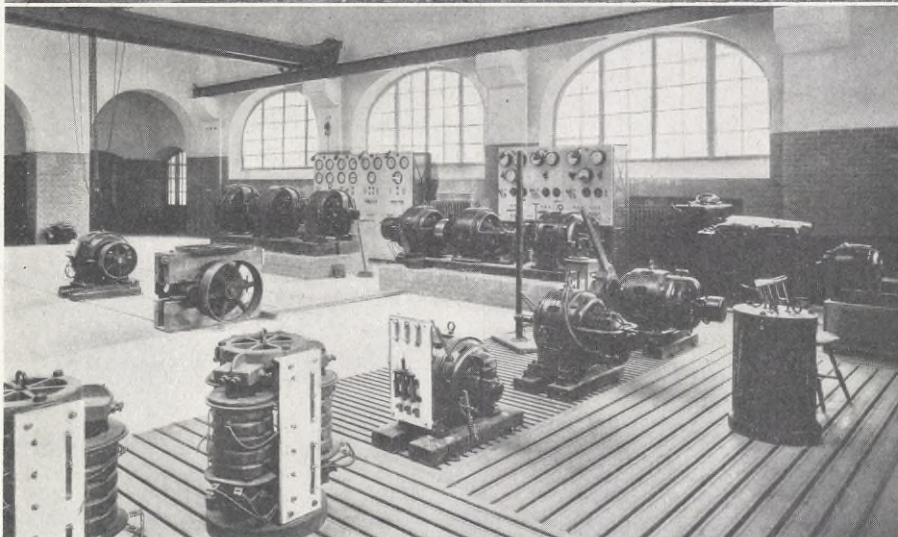
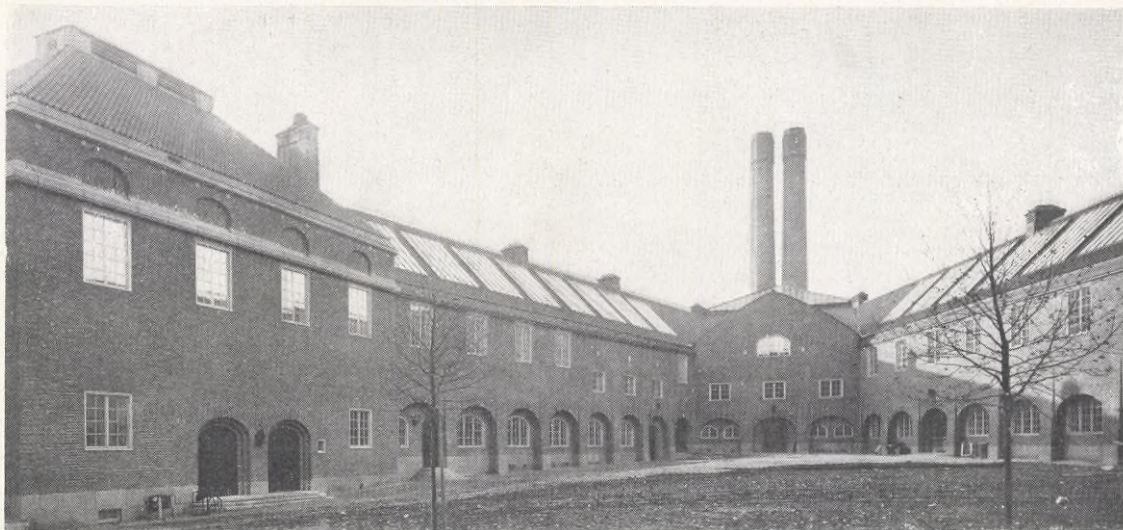

Foto: Malmström, Sthlm.

Öfverst: STORA GÅRDEN. T. h. Afd. för Väg- och Vattenbyggnadskonst.
Mellerst: UPPGÅNG TILL VÄG- OCH VATTENBYGGNADSSKOLAN med målningar af professor O. Hjortzberg.
Nederst: HUFVUDFASADEN ÅT VALHALLAVÄGEN.

Skizor: Erik Sjögren, sparr.

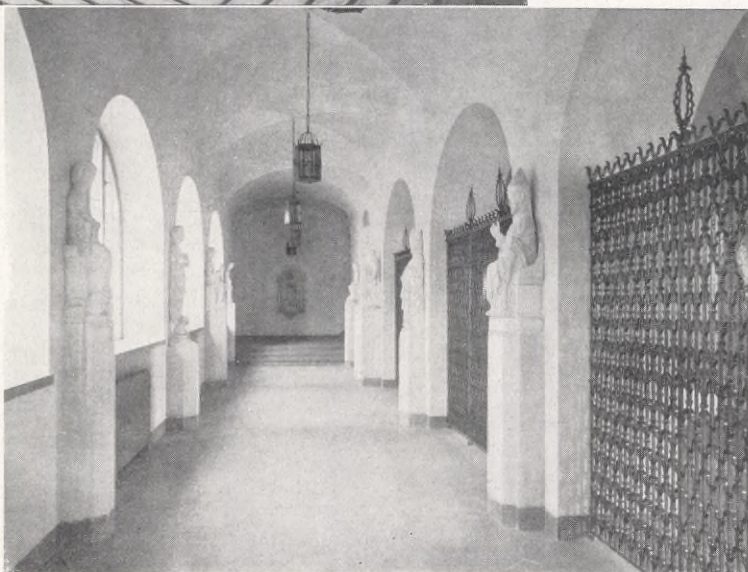
TEKNISKA HÖGSKOLANS NYBYGGNAD: LABORATORIEBYGGNADEN.

är bortelimerad. Prof. Lallerstedt har på ett frappant lyckligt sätt löst denna sin uppgift. Om hela detta jättekomples kan sägas, att det utgör det bästa studieobjekt för de blifvande husbyggare, som där skola göra sina första lärospån.

Rörande de vidare konstnärliga bidragen har Georg Pauli utfört en större dekorativ väggmålning, Iduna, prof. Hjortberg en serie i halitrappan till Tessinska gården, hvarjämte Einar Forseth bidragit med utmärkta utsmyckningar af kalkade väggytor och Hilding Linnqvist med en hvalfmålning i medeltidsstil.

MASKINRUMMET.

Tekniska högskolan, om hvars nu färdiga, första utbyggnadsstadium H. S. D. tidigare lämnat en kortfattad beskrifning, är hufvudstadens största byggnad och väl landets största skolkomples. Byggnadernas arkitekt, prof. Erik Lallerstedt, har här dukomenteradt sig som den eminent skicklige fackman och konstnär han är. Enkelhet, trefnad, skönhet och praktiska hänsyn har lyckligt förenats. Hela byggnaden är en sevärdhet, som den, hvilken vill studera Stockholm, icke kan förbigå. Framför byggnaden skall senare Milles industrimonument resas, en värdig plats åt detta den geniale konstnärens skapelse. Genom hufvudentrén kommer man in på den ståtliga gården, omkring hvilken de olika byggnaderna gruppera sig. Denna gård är bara den en sevärdhet med sina af stenplattor belagda gångar, sina grönskande gräsmattor kantade med granitlister, och sin sorlande fontän. Omkring denna gård ligga, som sagt, de olika afdelningarna: den fysiska, den bergvetenskapliga, den mekaniska samt väg- och vattenbyggnadsafdelningen. Att här i detalj ingå på beskrifning af de resp. komplexen skulle föra oss för långt. Som helhet presenterar sig byggnaden angenäm och harmonisk genom fintliga arrangemang och den tröstlösa enformighet, som ju brukar utmärka skollokalier i allmänhet,

1900, Svalaström, Skånska.

1900, Svalaström, Skånska.

INGÅNG TILL ARKITEKTSKOLAN.

Foto. Alnberg & Preinitz, Stockholm.

Kliche: Ernst Sjöberg.

presterades af fru *Lundeqvist* som Maria af Magdala och hr *Tore Svønnberg* som den gamle blide romaren—filosofen föll dramet såsom helhet igenom, och endast enstaka partier i respektive akter erinrade genom sin dramatiska styrka och storhet om att detta emanerade från samma diktarfantasi som skapat sådana otörgänligt sköna sceniska alster som *Pélleas* och *Melisande*, *Prinsessan Maleine* och *Mona Vanna*.

För de genom Sverige resande invaliderna har Kungliga Lifregementets grenadierers musikkår anordnat en särdeles vacker och anslående uppvaktning, i det att de hemvändande hjältarna under tågets uppehåll i Örebro möttagsits med sina resp. länders kära och kända hemlandstoner. Initiativet till denna gripande hyllning har tagits af musikkårens ledare, musiklöjtnant *Gustaf Björkqvist*. Uppvaktningarna ha pågått sedan 1915, i öfver 2 års tid, och i regel minst ett par gånger i veckan. Med hvilken rörelse och tacksamhet de från världskriget utpina de ofiren möttags dessa bevis på sympatier från ett neutralt och skonadt land låter sig lättare tänkas än beskrivas.

Foto. Sjöqvist, Örebro.

HEMLANDSTONER FÖR KRIGSINVALIDERNA — EN VACKER GÄRNING AF LIFREGEMENTETS GRENADIERERS MUSIKKÅR. Vid ett ryskt tåg.

Kliche: Ernst Sjöberg.

MÆTERLINCKS "MARIA MAGDALENA" PÅ SVENSKA TEATERN:
T. v.: Fru *Gerda Lundeqvist-Dahlström* i titelrollen. T. h.: Fru *Gerda Lundeqvist-Dahlström* och herr *Gösta Ekman*.

På Svenska Teatern i Stockholm uppfördes den 18 oktober den berömda belgiske diktaren Maurice Maeterlincks senaste drama *Maria Magdalena* med gästuppträdande af fru *Gerda Lundeqvist* i titelrollen. Trots det ryktbara författarnamnet och den framstående rollgestaltning som

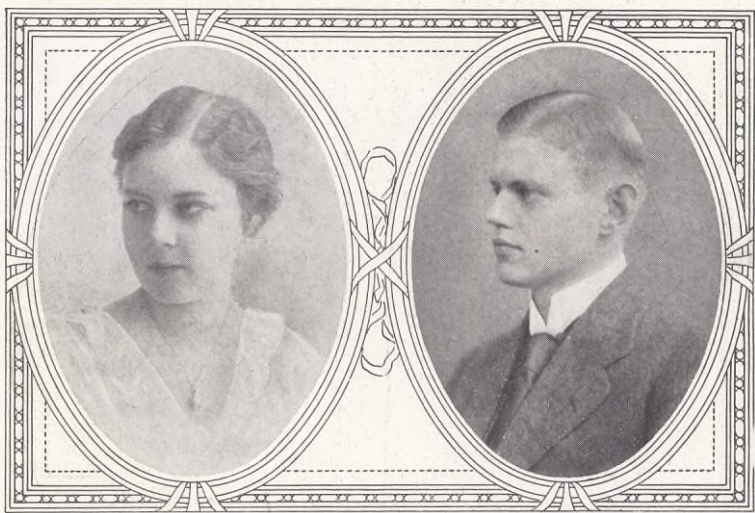

Foto Tholin, Sthlm.

Foto Jonason, Göteborg

GREFVINNAN SOFIA BERNADOTTE AF VISBORG OCH FRIHERRE CARL-MÅRTEN FLEETWOOD, som i dagarne eklaterat förlofning.

En celeberr förlofning har i dagarne eklaterats mellan juris kand. friherre Carl-Mårten Fleetwood och grefvinnan Sofia Bernadotte af Visborg, andra dottern till prins Bernadotte och hans gemål. Friherre Fleetwood är biträdande advokat i Svea Högstämman och son till f. d. grossh. friherre Georg Fleetwood i Göteborg och dennes framlidna maka, född Björck.

Vidst. bild:

ÖFVERLÄKAREN D:R CARL EKEROTH, hyllades i dagarne vid Hallsbergs station af Tyska och Österrikisk-ungerska delegerade då han efter sin 150:de resa som chefsläkare å Invalidtågen lämnade detta uppdrag.

Rider fotografie

Text till bild å sid. 55.

I Liljewalchs konsthall i Stockholm har Svenska slöjdföreningen anordnat en exposition af inredningar för smålägenheter. Uppslaget till utställningen har gifvits af Centralförbundet för socialt arbete genom en uppfordran till slöjdföreningens arbetsutskott att ordna en täflan för typer af enkla möbler. Man bestämde sig för en täflan icke i ritningar, utan i färdiga föremål. Ett tiotal af landets större industriföretag ha garantitecknat den för utställningens anordnande behöfliga summan. Utställningen upptar till täflan tre olika slag. Den första omfattar inredning och fullständig möblering af tre olika grupper bostadslägenheter, nämligen enkelrum med spis, bostadsrum med kök samt två rum och kök. Den andra täflan gäller kaminer, ugnar och spisar och den tredje täflan diverse nyttighetsföremål.

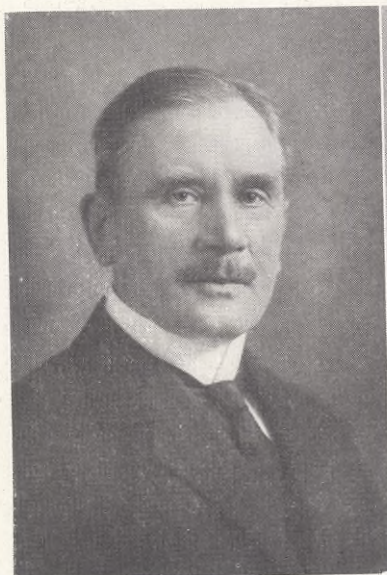

Foto Kaudern, Sthlm.

F. D. JUSTITIERÅDET E. TRYGGER.
60 år den 27 Okt.
Se sid. 62.

Foto Sanden, Berlin.

GEHEIME-KOMMERSERÅDET, D:R L. RAVENÉ.

Nyutnämnd svensk generalkonsul i Berlin. F. 1866. Inneh. firman Jacob R. Söhne i Berlin; godsägare och ryttmästare; geh.-kom.-råd sedan 1906.

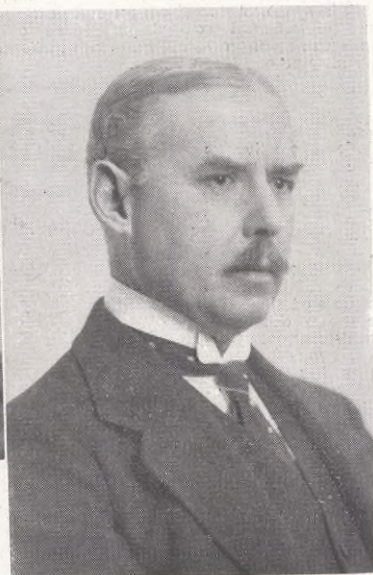
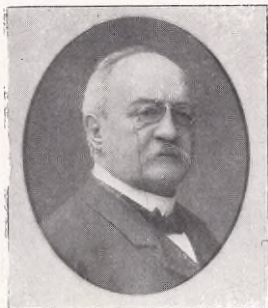

Foto Flodin, Stockholm.

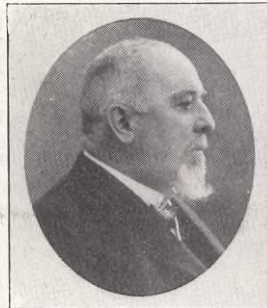
T. h.: GODSTÅGARE A. LINDSTRÖM.
Chef för Stuteriöfverstyrelsen. I dagarne tillagd Öfverdirektörs namn.

K. A. LILJESKÖLD.
F. d. Häradshöfding. — Arvika.
80 år 26 Okt.*

A. J. E. SJÖSTRAND.
Häradshöfding. — Helsingborg.
65 år 28 Okt.*

J. WRETMAN.
Rådman. — Stockholm.
65 år 24 Okt.*

C. F. WICKMAN.
V. Häradshöfding. — Lund.
50 år 17 Okt.*

C. A. LINDGREN.
F. d. Handlande. Rådman.
— Hedemora. — 80 år 22 Okt.*

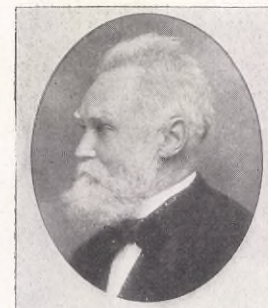
K. O. A. BOHMAN.
F. d. Konsul. Grosshandlande.
— Stockholm. — 70 år 24 Okt.*

D. CARLSON.
F. d. Bankdirektör. — Sthlm.
65 år 26 Okt.*

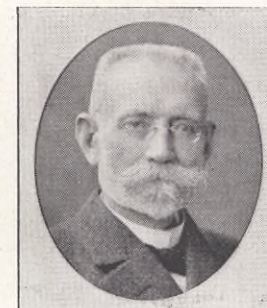
E. CEDERPALM.
Trädgårdsdirektör. — Stock-
ho:m. — 50 år 8 Okt.

A. L. A. SÖDERBLOM.
F. d. Professor — Göteborg.
70 år 24 Okt.*

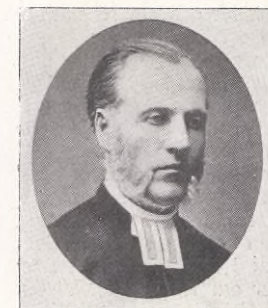
N. O. BRUCE.
Undervisningsråd. — Stock-
holm. 50 år 25 Okt.*

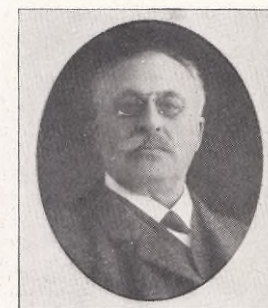
J. O. G. ÅSTRAND.
Rektor. — Tomtebodå.
60 år 23 Okt.*

A. U. M. ISBERG.
Stadsarkivarie. — Malmö.
50 år 27 Okt.*

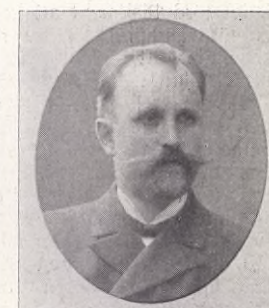
A. G. VIOTTI †.
F. d. Kontr.-prost. Kyrkoherde.
— Gillberga. — F. 31. † 3 Okt.*

E. A. BERGDAHL †.
Borgmästare. — Piteå.
F. 48. † 3 Okt.*

P. F. HEINER †.
Järnvägläkare. — Nässjö.
F. 60. † 7 Okt.*

C. E. PETTERSSON †.
Professor. — Göteborg.
F. 65. † 10 Okt.*

* Data å nästa sida.

A. P. HEDMAN †.
Grosshandlande. — Lund.
F. 46. † 11 Okt.*

J. A. LUNDIN †.
Redaktör. — Enköping.
F. 53. † 12 Okt.*

L. OLSSON †.
Kronolänsmän.—Odensbacken
F. 62. † 5 Okt.

S. A. DENCKER †.
Fanjunkare. — Landskrona.
F. 64. † 6 Okt.*

KARL LILJESKÖLD. Stud. 58, hofr. o. kam.-ex. 62, v. hfd 65, adj. i Sv. hofr. 79, häradshöfd i Jösse härr. doms. 79—07. Landstingsman 80—87, komm.-fullm. i Arvika 83—10, lärov.-insp. 95—12. Ordf. i styr. f. Jössefors a.-b. 80—17, i Dalslands jrnv.-a.-b. sedan 07. Led. af Riksd. F. K. 83—92, derunder led. af konstit.-lag- o. tillf. utsk.

ABBE SJÖSTRAND. Stud. 72, jur. utr.-kand. 78, v. hfd. 80, flsk. G. hofr. 85, ass. i G. hofr. 87, ff. rev.-sekr. s. å., konstl. 89, rev.-sekr. 91, häradsh. i Luggude doms. sedan 1900. Suppl. i fullm. i Riksb. 90—91, på sin tid stadsfullm. i Jönk. o. Stockh.; Helsingborg 04—10, dess v. ordf. 09—10; landstingsman sedan 06. Ordf. i Sydsv. kred.-a.-b. aft.-kont. i Helsingborg sedan 06.

JOHAN WRETMAN. Stud. 70, jur. utr.-kand. 76, v. hfd. 79, stadsnot. i Stockh. rådst.-r. 86, rådmän i Stockholm sedan 95, ordf. å rådst.-r. 5 aft. 01, led. å rådst.-r. 1sta aft. o. Förmynd.-kamm. 05, v. ordf. 07.

CARL WICKMAN. Stud. 87, hofr.-ex. 90, v. hfd. 93, not. i Skån. hyp.-fören. 95, förestånd. f. dess kommiss.-anst. sedan 96; bedrifver försäkr.-verksamhet; led. af afd.-styr. f. Sydsv. kred. a.-b., led. af styr. f. fastigh.-a.-b. Lundagård, a.-b. Krittbruksbol., Mobilia i Malmö.

Axel Lindgren. Inneh. firman C. Ax. L. 61—12. Stadsfullm. 68—81, rådmän i Hedemora 82—16. V. ordf. styr. f. sparb.

KNUT BOHMAN. Anst. i exp.-firman Joh. Sam. Billing & Son i Stockholm 64, dess inneh. sedan 78. Styr.-ordf. i: Hand. o. sjöf.-nmd, Fondbörskommitt., Börsfören., Borgerskap, 50 äldste, Borgersk. bemedl.-komm., Schartaus hand.-inst. v. ordf. i styr. f. Stockh. hand.-bank o. ordf. i styr. f. Stockh. sjöförsäkr. a.-b. Disp. f. Hornåls jernverks a.-b., Kögters a.-b. DAVID CARLSON. Stud. 73, intr. i Gefle. e. bank 73, kamr. 82, verkst. dir. 94—12. På sin tid led. af stadsfullm., drätselkamm., skolstyr. Nu bosatt i Stockholm.

AXEL SÖDERBLOM. Stud. 69, fil. dr 79, doc. i matem. v. Ups. univ. s. å., förest. f. matemat. semin. der s. å.; lektor i matemat., beskrifv. geom. o. lineärarit. v. Chalmers tekn. läroanst. i Göteborg 85, professor i matemat. o. beskr. geom. der 11—14. Kommunalman. Led. af Vet. o. Vitt.-samh. i Göteborg.

OLOF BRUCE. Folksk.-lär.-ex. 88, behörligh. t. läraretv. v. h. folksk. 08, v. komm. mellansk. 11; lär. v. Åkarps folksk. 88—08, v. Hvilans folkhögsk. 93—09, förestånd. f. Arlöfs h. folksk. 08—13, öfverlär. v. Arlöfs folksk. 08—13; undervisn.-råd s. å., led. af centr.-styr. f. Sv. allm. folksk.-lär.-afd. sedan 06, v. ordf. sedan 16, sakunn. i folkundervisn.-komm. 09, led. der 12—14, led. af katekesnmd 11—12, af lär. lönenmnd 12. Föreläsare. Landstingsman t. 10; led. af Riksd. F. K. 12—17.

GUSTAV ÅSTRAND. Stud. 78, fil. kand. 85, adj. v. h. allm. lärov. i Upsala 91, bibliotekarie der 96, rektor v. K. Blindind. i Tomtebodan sedan 03; insp. f. Stat. blindanstalter 14. På sin tid led. af stadsfullm. i Upsala samt af fattigv.- o. folksk.-styr. der. Styr.-led. i De blindas fören., Fören. f. de blindas väl, Blindhemmet i Nynäshamn. Svensk fakred. f. Nyt tidskr. f. Abnormvaesenet sedan 04.

VÄRLDSKRIGET.

När den stora af påfven igångsatta fredsdiskussionen strandade på den plötsligt uppblössande frågan om *Elsass-Lothringen* kunde man icke helt frigöra sig från en känsla af att denna fråga hela tiden existerat i det fördolda samt att hela fredsförhandlingen varit en förevändning för de respektive makterna i detta afseende att känna sig för. Att man i denna punkt skulle ha något tillmötesgående att vänta af Tyskland är helt naturligt uteslutet. Till och med på den stora under tredje oktoberveckan öppnade socialdemokratiska partikongressen i Würzburg anslöt sig dess ordförande *Ebert* fullkomligt till åsikten att *Elsass-Lothringen* vore ett oförnyteligt tyskt land.

Marinminister *Capelles* afslöjanden om myteri inom tyska flottan ha, såsom misstänkta att vara ett i samråd med rikskanslären öfverlagt schackdrag för att leda uppmärksamheten bort från andra frågor, väckt ett oerhördt missnöje inom riksdagens majoritet och resulterat i *Capelles* afgång.

Från krigsskådeplatserna är den märkligaste händelsen under längre tid *tyskarnas* slag i slag företagna landstigning och fullständig *eröfrande af öarne Ösel*

ANDERS ISBERG. Stud. 89, hofr.-ex. 94, adv. i Malmö 97, stadsarkivarie der sedan 03. Vitter, kultur- o. personhist. förf., utg. ett flertal arb. Initiativtag. t. och led. af Malmö forminnestöds. 08; nedlagt ett betyd. arbete t. Lomma samhälls utveckling som villastad o. badort.

(Till portr. å sid. 60.)

ERNST TRYGGER. Stud. 76, jur. utr.-kand. 81, jur. utr. lic. 84, e. o. prof. i processrätt v. Ups. univ. 88, ord. prof. 89—05; univ. prorekt. 01—05, justitiär 05—08. Led. af unionskomm. 95—98. Led. af Riksd. F. K. sedan 98, led. af Lagutsk. 99, 01, 05, 08—10 (tidt. ordf.), led. af Konstf.-utsk. 1900, 02—04, 11 (ordf. 11), led. af Talmanskonf. sedan 09, v. ordf. i försv.-utsk. 14. F. n. högerpart ledare i F. K. Ordf. i styr. f. a.-b. Separator, Iggesunds bruk, rederi a.-b. Nord. Biografi o. Helsing.-portr. arg. VI:44. Kommend. m. st. k. N. O.

ANDERS GUSTAF VIOTTI †. Stud. 61, prestv. 65, förestånd. v. Karlstads folksk.-sem. 64, rekt. 67, sockenadj. i N. Rada 68, kyrkoherde i Gällberga sedan 89, kontr.-prost 94—08.

ARVID BERGDAHL †. Stud. 71, hofr.-ex. 78, v. hfd. 80, borgmäst. i Pieta sedan 85. Ordf. i byggn.-nmd, v. ordf. i hosp.-dir.

FREDRIK HEINER †. Stud. 84, med. lic. 05, prakt. läk. i Gnesta 06—07, jernv.-läk. v. bandel. Säfjö—Nässjö—Aneby sedan 07. På sin tid badläk. v. Ytterans brunns- o. badanst. samt v. Halsby brunn.

EDVIN PETERSON †. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. M. 86, anst. v. olika verkst. i in- o. utl. 86—92, start. sistn. är Ingenjörsvärn Johnson & Peterson i Göteborg. Lär. i ångmask.-lära, mek. o. fys. v. Navig.-skolan der 95—02, lekt. i maskinlära o. mask.-konstr. v. Chalmers tekn. läroanst. 04, några år senare tilld. professors n. h. o. v. Maskinexpert f. franska Bur. Veritas i Sveriges vestra distr. Konsult. ing.

PETTER HEDMAN †. Inneh. firman N. Risberg i Lund. Styr.-led. i: Nya sparb. 94, Sydsv. kred. a.-b. aft.-kontor 96, dess v. ordf. 06; sjukv.-inr. i Lund 07, Skån. städ. brandst.-komm. (mångårig ordf. o. inneh. dess guldm.) Led. af fattigv.-styr. 78, af drätselkamm. 86, stadsfullm. 87.

AUGUST LUNDIN †. Stud. 75, efter tillförlige sjuklighet afbrutna teolog. stud. v. Upsala univ. medarb. i Enköpings Posten 81; öfvertog s. å. denna tidning ss. chefred. Led. af stadsfullm. sedan 88, v. ordf. 01, ordf. sedan 05. Ordf. i fattigv.-styr., led. af kyrko- o. skolrad, styr.-led. i sjukstugan o. epidemijukh., v. ordf. i stadens lifsmed.-nmd, insp. 65, arbetarföre-län., led. af sparb.-styr. o. styr. f. Ups.-Enk. jrnv. Landstingsman sedan 04. Vitter förf.

SVEN DENCKER †. Intr. i mil.-tj. 80, fanj. 95—14. Stadsfullm. i Landskrona 1900—12; verkst. dir. f. Landskr. renhålln.-fören. 99, förest. f. ångköt o. tvättinrätt. 02. V. brandchef 01, brandch. 06—07. Egnade sig efter afsk. som brandchef af organiser. af det frivill. brandväsendet i landet o. blef riksförb. konsulent. Initiativtag. t. det friv. brandkårsvä. på landsbygden, banbrytande f. Skån. brandkårsförb. 08. Utg. Tidskr. f. Sv. frivill. brandkårer samt ett flertal skr. i ämnet; stift. Landskrona djurskådsfören.

och *Mohn* jämte tillfångatagandet af 15.000 man. Såsom en följd af dessa ansefliga tyska segrar kommer Petrograd sannolikt att utrymmas och ryska regeringen samt förparlamentet att förflyttas till Moskva.

I *Flandern* pågår det tredje stora slaget med metodisk och fruktansvärd envishet och smärre men betydelsefullare terrängvinster för de allierade.

En öfverenskommelse af ganska egendomlig natur har nyligen afslutats mellan Förenta Staterna och Japan och hvarigenom Japan skulle förbinda sig att fylla de ryska arméernas konsumtionsbehof, medan England åtager sig västmakternas.

Från Berlin ingår det märkliga meddelandet att en hel från Norge till England gående konvoj af *inalles 12 handelsångare* strax utanför Shetlandsöarna sänkts i djupet. Bland öfren befunno sig äfven Svenska Lloydångaren Visbur om 1,300 tons samt Sveabolagets ångare H. Wicander om 1,600 tons. Visburs hela besättning är räddad. Från ångaren H. Wicander ha t. v. endast kaptenen samt förste styrmannen inkommit till Kristiania — den öfriga besättningens öde är okänt. Man befarar att ett stort antal af konvojens manskap omkommit.

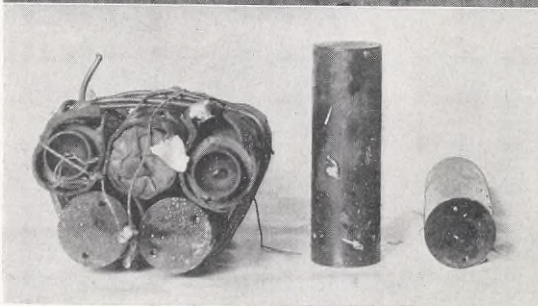

Foto. Molin, Stålm.

Ett sällsamt fynd som gifvit detektiva polisen något att tänka på har nyligen gjorts i Stockholm i det två vindragare på morgonen den 15 oktober i Riddarholmskanalen råkade observera ett par större mystiska paket som vid närmare undersökning befunnos innehålla 9 kraftiga spräng- och antändningsbomber.

Hvem eller hvilka som där anbragt dessa farliga pjäser och i hvad syfte detta skett är ännu okänt. För undersökning och eventuellt utrönande af deras tillverkningsort äro bomberna inlämnade till statens inspektör för explosiva varor, ingenjör G. von Feilitzen.

*

Till bild å sid. 54:

För några år sedan bildades *Föreningen själförsörjande bildade kvinnors hvilohem*, hvilken hade till sin uppgift att åstadkomma ett hvilohem på landet för föreningsmedlemmar från huvudstaden. Genom anordnandet af det s. k. Hariva-lotteriet blef man år 1910 i stånd att realisera idén och det nya hvilohemmet förlades till Häknäs vid Järna i Södermanland. Tre år senare inköpte föreningen egendomen Hariva vid Upsalabanan, som med produkterna från sina 90 tunnland öppna och brukade jord bilda ett afsevärdt tillskott för hemmets konsumtionsbehof. Brukandet af den vackert belägna och gifvande egendomen sker ur der sakrik och intresserad ledning af fröken Ebba Fleetwood.

På Hariva följer man med sin tid och anpassar sig efter hvad som kräves i dessa för jordbruket som för all annan verksamhet så svåra tider. Genom bristen på lämplig arbetskraft måste landbrukarna begagna sig af den hjälp, som står att få. Skolorna ha härvid visat sig synnerligen intresserade och ungdomen fått taga itu med litet af hvarje, med blåbärs- och lingonplockning, kott- och risinsamling, potatisupptagning o. s. v. Vid Hariva finns bl. a. ett större roffält, och fr. Fleetwood hade häromdagen ute ett 25-tal seminarister från Atenum i Stockholm, hvilka med lif och lust kastade sig

Foto. Molin, Stålm.

Foto. Molin, Stålm.

BOMBER UNDER RIDDARHOLMSBRON. Öfverst: Fyndplatsen. Därunder: Några af de i vattnet funna bomberna.

på arbetet med upptagning af rofvorna. — Jordbruket vid Hariva skötes rationellt: allt hvad jorden ger, tages till vara. Det är synd att hemmet ej är öppet äfven för män — dessa skulle då komma underfund med, att kvinnan, hur kvinna hon är, inte står mannen efter ifråga om praktisk duglighet.

Hvar 8 Dags Novellpristäflan.

Vi fästa den allmänna uppmärksamheten på den af H. 8. D. utlysta nya stora Novellpristäflingen kungjord i nr 3 tillika med alla i samband därmed stående bestämmelser. För täflingen som är den största H. 8. D. utlyst, hafva utfästs 2,500 kr. i pris. Vårt lands alla författare (däri inbegripna amatörer) hafva inbjudits att deltaga.

Täflingstiden utgår den 15 nästinstundande januari.

Efter fotograf.

TVÅ I DAGARNE NYFÖDDA LEJONUNGAR I ZOOLOGISKA TRÄDGÅRDEN I KÖPENHAMN som synas komma att hålla sig vid lif — ett mera ovanligt fall.

KONUNGARNE AF ENGLAND OCH BELGIEN VID VÄSTFRONTEN. Framför ett belgiskt hederskompani. (Efter foto.)

Vår bild visar chefen på den berömda tyska kaparkryssaren "Seeadler", greve von Luckner, som efter sitt fartygs strandning på korallreven utanför

Efter fotografi
GREFVE FELIX VON LUCKNER, chef på det äfventyrliga kaparskeppet "Seeadler" som nu förlit. — Chef och besättning tillfångatogs senare.

DEN I DAGARNE AFLIDNE SULTANEN AF EGYPTEN HUSSEIN KEMAL.

INNEHÅLL: Statsminister Nils Edén (biografi o. helsidesportr.) — Ministärskiftet. — Reformationsjubileet. — Tekniska Högskolan. — Bilder till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans porträttgalleri.

Mopeliaön anträffades och tillfångatogs jämte 6 tyska matrosar i en beväpnad barkass utanför Fidjiöarna.

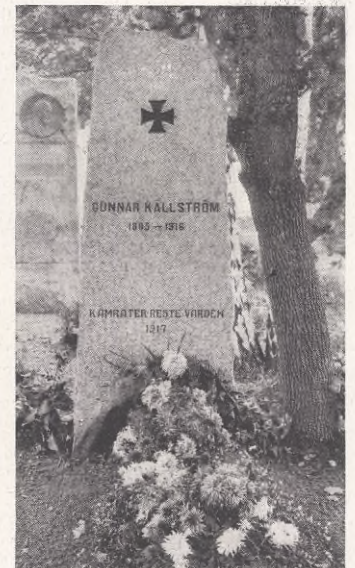

Foto. Larson & Ödeall, Aroika.

MINNESVÅRD ÖFVER MAJOREN VID PERSISKA GENDARMERIET GUNNAR KÄLLSTRÖM, nyafäckt å Aroika kyrkfärd.

Ejtertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oivkorligt förbud.